

Seliminski susține că acesta ar fi fost arestat de ruși, documentele îl arată trecând Dunărea în aceleași condiții ca și ceilalți slivneni, cu bilet în regulă, însoțit de familia și rudele sale (6 familii — 28 de inși) și aducându-și și vitele. La Călărași au fost primiți de « Dinu ceaș al Ilfovului », care urma să-i aducă la București. În cazul când Mamarcev ar fi fost arestat, atunci ar fi trecut mai târziu, fără bilet și însoțit de o gardă de soldați, căci e greu de admis că Dinu ceașul putea duce în această situație 28 de inși, dintre care 13 bărbați vîrstnici¹.

Cei mai mulți dintre slivnenii intrați în țară pe la Călărași s-au îndreptat spre Ploiești, unii oprindu-se întâi la București. Cîțiva dintre slivneni, negustori ce făceau comerț cu Brașovul, trecură chiar peste munți și se așezară acolo, intrînd în « compania grecească », în care se aflau destui compatrioți de ai lor, în frunte cu Anton Ivan Kamburoglu. Alții s-au așezat și pe diferite moșii boierești. Astfel, 10 familii (37 inși) « s-au tocmît cu Gheorghe cinovnicul trimis din partea dumneai cucoanei Irimița Caracaș ca să se așeze clăcași pe moșia dumneai Ciurelu, ce este în județul Ilfovului lingă București ». Erau oameni sărmani avînd cu ei doar o vacă². Alte 4 familii se așezau la Văcărești³, altele la Afumați (Ilfov) ș. a. Trecerea lor a durat pînă toamna târziu. După însemnările carantinei Călărași, spre București trecuseră 140 de familii, iar spre Ploiești 107⁴. Deasemenea la Buzău se aflau la 8 iunie 103 familii (624 inși), toți meseriași, după cum se arată într-o catagrafie specială. La 23 iunie numărul lor crescuse la 364 familii (947 inși)⁵.

Și prin carantina Brăilei au trecut numeroase familii de slivneni, din mai și pînă în noiembrie. Dintre acestea, 35 de familii s-au așezat la Buzău, altele la Rîmnicul Sărat, altele au plecat în Moldova, la Galați⁶, Focșani⁷, Tecuci, Bîrlad, Iași sau au rămas la Brăila⁸.

Grupul cel mai mare al slivnenilor s-a oprit însă la Isaccea, trecînd apoi Dunărea pe la Satul Nou și așezîndu-se în special la Bolgrad. Numărul lor a fost atît de masiv, încît orașului i s-au adăugat acum două mahalale noi: Slivenska, după numele celor din Sliven, și Iambolska, după al celor din Iambol⁹.

Seliminski organizează trecerea slivnenilor pe la Satul Nou, iar el însuși se stabilește pentru un timp la Galați, unde împreună cu consulul rus Arghiropol luă măsuri pentru transportarea peste Prut a celor ce veniseră cu tot avutul lor, pe mare și pe Dunăre, pînă în portul moldovean. Cei mai mulți cumpărară aci diferite mărfuri, deoarece li se acordase scutire totală la vama rusească, reușind să cîștige apoi destui bani.

Prima impresie pe care le-a făcut-o stepele uscate ale Bugeacului n-a fost prea favorabilă pentru slivnenii care veneau de la poalele Balcanilor. Deaceia, o parte dintre dinșii, cedînd presiunilor unor interesați care-i speriau și mai mult, renunțară la privilegiile oferite și trecură înapoi în Moldova și mai ales

¹ *Ibidem*, f. 747.

² *Ibidem*, f. 767—768.

³ *Ibidem*, f. 774.

⁴ *Ibidem*, f. 776—778.

⁵ *Ibidem*, f. 163, 233—237. Vezi și *Arh. St. Buc.*, Vistieria, Dos. 2295/1834, f. 16, 30—31.

⁶ *T a b a k o v*, *op. cit.*, II, p. 159.

⁷ *Ibidem*, III, p. 140.

⁸ Pentru cei intrați prin carantina Brăilei și pentru răspîndirea lor prin orașele din Țara Românească și Moldova, vezi *Arh. St. Buc.* Vistieria, Dos. 162/1830, f. 802—829.

⁹ *T a b a k o v*, *op. cit.*, p. 145, 154.